





# Un Tenorio

---

# Rebregat

---

Parodia de  
D. JUAN TENORIO

ORIGINAL DE

**Joseph Miralles y Salvá**

Estrenada ab brillant éxit al «Centre Democràtich Federal del Poble Nou» lo dia 30 de Octubre de 1910

**Preu:**

**UNA PESETA**

12  
Venta en casa l' Autor: Mariano Aguiló, 45, Tda.

Gran

**UNA PESETA**

4229



# Un Tenorio

---

# Rebregat

---

Parodia de  
**D. JUAN TENORIO**

ORIGINAL DE

**Joseph Miralles y Salvá**

Estrenada ab brillant éxit al «Centre Democràtic Federal del Poble Nou» lo día 30 de Octubre de 1910

  
**Preu: 30 céntims**  


Venta en casa l' Autor: Mariano Aguiló, 45, Tda.

BARCELONA  
Gran-Vía Meridiana, 172 -- Teléfono 4229

1910



## Dedicatoria

---

*A tots los que prengueren part en aquesta obra meua (parodia) vos la dedico en prova d' agrahiment.*

*L' Autor*

Aquesta obra es propietat de son autor qui se reserva tots los drets que li concedeix la lley.

La societat de **Autores Españoles** y los seus corresponsals son qui tenen autorisació per cobrar los drets de representació.

# REPARTIMENT

---

## PERSONATJES

## ACTORS

Inés. . . . .	<i>Sra. Balbina Casasas</i>
Janot. . . . .	<i>Sr. Joan Mani</i>
Lluís. . . . .	» <i>Francisco Julià</i>
Forné. . . . .	» <i>Joseph Canales</i>
D, Gallego. . . . .	» <i>Joseph Bartrina</i>
Garbat. . . . .	» <i>Elias Callicó</i>
Agutzil. . . . .	» <i>Ramón Priu</i>
Sinquillas. . . . .	» <i>Joan Solà</i>
Avellanetas. . . . .	» <i>Joseph Ranilles</i>

DRETA Y ESQUERRA LA DEL ACTOR

Nota.—Los trajos, tot lo possible ridícols á gust del senyor director.

Altre.—Lo Forné se recomana que vági tal com van los fornés sent al trevall.





## ACTE ÚNICH

---

Bodegó dels barris baixos: Taulell com acostuma á ser per vendre begudas; mostradó ab pots de rusquillas, borregos &.&. Taula al mitx voltada de cadiras, tamborets ó tot lo que sol averhi á las tabernas:

Al fondo una porta que 's la del foro, Porta á l'esquerra y porta á la dreta:

### ESCENA PRIMERA

Janot jugant al solitari: De fora se senten crits, alberot, &.

JANOT (*Disgustat*) Que cridan els tabalots  
¡cal·leu! aixó es un desvari,  
si esguerro aquest solitari  
els afarto á mastegots.

(Torna á sentirse gran cridoria)

Aixó es una bojeria  
may, may no poden callá  
¡¡callareu!!..... que tant xillá  
sembla la pescateria.  
Garbat. (*cri·dant·lo*)

De l'esquerra Garbat

### ESCENA II

GARBAT

Que hi ha.

JANOT

Aigua-ardent

pro que sigui de la forta

671403

que si passo aquesta porta  
li tocará á algú *manent*.

Garbat li dona una copa

JANOT Ah.... ressegueix fins els peus

(després d'aver begut.)

avuy la vida m' empenyo

em darás un caliquenyo

y una capsa: ¿Donchs que t' creus?

La forta es la que m' agrada

te (dantli dinés), . Garbat cobra el que 's deu

perque vindrá un company meu

deixo una copa pagada:

Recordat fa l' any avuy

que ab en Lluís tinch la cita,

potsé ell vindrá à missa dita

no t' en vagis de la muy:

(Se torna a sent'r cridoria; Janot s'en va fondo Garbat lo segueix fins a la porta)

### ESCENA III

GARBAT Que 's tremendo, que 's capás

tot ho empren a clatelladas

mastegots y bofetadas . .

Quin modo d' obrirse pás:

Garbat s'en va dreta mes avans de ser fora de fondo entra D.

Gallego:

### ESCENA IV

D. GALLEGO Ey! ey mosso: Deu vos guart.

GARBAT Que li falta? que vol beurer?

D. GALLEGO Te un ralet no més vull seurer.

GARBAT Donchs afanyeuse que 's tart.

D. GALLEGO No mes te volía di

si avuy vindrà el meu xicot,

es aquell plaga, en Janot.

GARBAT No ho sé del cert,.... Potsé si:

S' en va Garbat dreta

## ESCENA V

D. GALLEGO Que jo em conformi !Deu meu;  
a tení un fill tant bestiota,  
un granuja, un idiota  
deixát de la ma de Deu.  
Deixem assentá en aquí  
ans la pena no em mareigi  
aixís faré que ell no em veiji  
y jo lo podré senti: (*se assenta*)

Se cubreix ab lo tapabocas, a fide no ser conegut: Del fondo Forné que anirà tot abrigat ab un bancal o un sac. A poch Garbat

## ESCENA VI

FORNÉ Taberné...! ey. .. taberné.

GARBAT Ola que voldrà de bó.

FORNÉ No em coneixes?

GARBAT No senyó

FORNÉ Te un llonguet y em quedaré

(li dona un llonguet)

GARBAT Voleu alguna coseta  
per beura o be per menjá:

FORNÉ Guillén y deixem está.

GARBAT Sort que m' ha dat propineta.

Forné va á seurer a la part oposada a D. Gallego Garbat sels mira ab recel.

no comprench aquestas modas  
tots dos callan y assentats,  
y van fins al nas tapats  
noy... semblan dos guardarrodas.

s' en va redera el taulell.

Del fondo Siquillas y Avellanetas

## ESCENA VII

SINQUILLAS Yo mi jugo un cigaló  
que en Janot guanya la posta.

AVELLANETAS Y yo et torno per resposta  
que p' en Lluís m' el jugo yo.

(De lluny se senten tocar set horas,  
son las set del bon matí  
sents com ho diu la campana.

SINQUILLAS L' hora de fe la *manyana*  
aviat serán aqui:

Del fondo Janot y Lluís acompanyats de molta gent.

## ESCENA VIII

LLUÍS Ola companys som aquí  
puig l' hora ya es arribada.

JANOT Ya tens la copa pagada  
y si vols pots repetí.

SINQUILLAS Ola Janot que estás grás.

AVELLANETA Ola Lluís que estás sech.

LLUÍS Aquí caich, allá m' ajech:

JANOT Es el mon, no en fasis cás.

Tots los concurrents s' assentan al costat, alguns drets á fi de  
pogué escoltar.

JANOT Enllestim donchs la cuestió.

LLUÍS Com vulguis comensarém.

JANOT Bebem tots antes?

LLUÍS Bebem  
noy (*á Garbat*) cada hu un cigaló.

JANOT Y vosaltres tan tapats

(a D. Gallego y a Forné)

no voleu escoltá el que?

D. GALLEGO Yo ya estich be: .

FORNÉ Yo també:

JANOT Semblan dos encargar ats:

(Janot s' assenta)

Lo cas va sé perque un dia  
parlant de jochs y d' amor  
vaig dir que yo era un terror  
y que cap més n' hi havia,

LLUIS Y jo sentinte á parlar  
creyentme ser mes capás,  
vam destiná un any de plás  
y avuy s' ha de comprová.

JANOT Donchs arribaj vinga feina  
aqui yo porto la llista  
feta d' un *memorialista*  
d' aquells que hi há á la *Virreina*

LLUIS Y jo aqui porto també  
la llista d' igual manera,  
me la va fé la portera  
dantli una ajuda el porté.

JANOT Mes ans que tot espliquem  
lo que em fet y em de prová  
així podem demostrá  
lo que som y el que valem:  
si vols ya pots comensá.

LLUIS Milló que comensis tu.

JANOT Com vulguis yo per ningú  
may no m' hi fet esperá.  
(Deixem enpescarme cosas  
y així lluiré els meus *brios*  
entre jochs y desafios  
y conquistas amorosas.)  
Tan punt vaig guillá d' aquí  
después de nostre entrevista  
Ja vaig fer una conquista  
ab la mossa d' un mesquí.  
Vaig anar á buscar sort  
fent viatge llarch y estrany  
hi he corregut ab un any  
*De Sant Pol al Polonort.*  
Si n' hi fet de disbarats:::  
Hi conquistat ab franquesa  
desde la rica princesa  
fins á la assessina plats:

A Inglaterra las inglesas  
totas estaban per mi  
y el mateix va succehí  
sent á Fransa ab las francesas.

A Italia... país famós  
de conquistas y amoretas  
allá hont hi veyá raspetas  
tot lo día hi feya l' os.

A Alemania y Portugal  
entre rossas y morenas  
las contaba per dotzenas  
fent un terrible total.

Jo hi he buscat las casadas,  
jo hi atrapat las solteras  
raspas, didas las ninyeras  
y viudas mitx rebregadas.

Jo al Gurugú hi he pujat  
als palacios hi sigut  
fent lo ximple 'l bestia y mut  
als soterranis hi estat;

May m' han fet po els capelláns  
en que de lluny semblin donás;  
hi conquistat majordonas  
al devant dels escoláns.

Vaig fe á Rusia tal capdell  
que un lletrero vaig posá  
deya—«En Janot aquí está  
y ningú es capás per ell».

Aixó y en que sembli estrany  
porto escrit á aquest papé  
y aixís puch demostrá be  
tot lo que hi fet ab un any.

(Posa un papé de llargas dimensións sobre la taula)

LLUÍS

Jo buscant igual que un gos  
que arreplega lo que pot  
vareig fé un viatge al *Clot*  
molt altiu y venturós,  
Mes donántmeles de *curro*  
los calés me van guanyá  
perqué vaig vo'gué prová

de fé una estoneta el *burro*.  
Tenint un trumfo majó  
ó la groga... així a l' as  
mes no comprench per quin cas  
que sempre el burro era jo.  
Veyent que ya no tenia  
un céntim partit p' el mitx  
tenint de calés desitx  
vaig buscarme companyia.  
Vareig ferme ab carteristas  
gardunyeros, quinzeneros  
buida-pisos trinxeraires  
golfos y contrabandistas  
Y un día están empináts  
mentres duraba la broma  
vaig pescarloshi la moma  
deixantlos á tots pelats;  
Recordán aquell refrán  
que el que roba á un lladrot  
se li pot perdoná tot  
perque fa lo que tots fan.  
Al Poble-Sech vaig fe l' os  
y un lletrero vaig posá  
deya.;;; «En Lluís aquí está»  
«que á lo monos val per dos;»  
«aquí passarà alguns mesos»  
«sentse tení mes empresas»  
«que enredá noyas promesas»  
«y desbancá 'ls seus promesos»  
Y igualment com constas tu  
esplicantlos xirigotas  
m' hi pogut burlá de totes  
sentse casarme ab ningú  
Yo als quints pisos hi pujat  
y á tot arreu ting amigas  
hi festejat en botigas  
*entresuelos* y als terrats.  
Mes me donan molt calé  
y estich cansat de cansarme  
demá 'm propono casarme ...



- ab la noya que yo se.  
Ab aixó si á tots vos plau  
á bodas podeu venir  
si es que volgueu sentir  
la pistola de Sant Pau.
- JANOT Aném donchs á lo important  
la llista....
- LLUÍS La porto aquí:
- JANOT ¿Hi ha morts y conquistas?
- LLUÍS (*Mostrant la llista*) Sí:
- JANOT Doncas tirém endevant,  
te la meva: (*a Lluís*)
- LLUÍS (*Donantla a Janot*) Te també
- JANOT Entre rossas y morenas  
aquí contò tres dotzenas. ..
- LLUÍS (*Cont.unt*) Cuatre y mitja, m' está be  
¿mirem els morts.?
- JANOT (*llegint*) Doscents deu:
- LLUÍS Aquí trobo y faig la creu  
que n' hi ha tot un milé....  
mil morts... ¡arriba salero!  
y tots fets dintre d' un any
- JANOT No ho trobis cap mica estrany  
vaig treballá al matadero.  
Ya veus donchs que t' hi guanyat
- LLUÍS Aixó pot sé ¡¡Mentida no!!
- JANOT Si vols mi jugo la vida  
que lo que he dit es vritat.  
Creus que no ho he fet prou be:
- LLUÍS Sols ten falta una ab franquesa,
- JANOT ¿Qui es?
- LLUÍS Aquella *burgesa*  
que 's la filla del forné.
- JANOT Juro que avans se á demá  
conquistá aquella marmota  
y fins pendret la xicota  
que tu et voldrias casá.
- LLUIS Com jugas que no
- JANOT Lo meu  
juguem una convidada:



LLUÍS Queda la gent invitada.  
JANOT Molt be:—La aposta está en peu.  
D. GALLEGO (*Alsantse*) No puch ya mes escoltarte  
granuja, perdut, mal fill:  
JANOT No et faig fé mort de conill  
per mandra de aquí escanyarte.  
D. Gallego se destapa per poguer sé conegut.  
pare....!

D. GALLEGO Jo no soch ton pare...  
greu me sap tení igual nom.  
JANOT No vull devant de tothom  
que insulteu la meva mare:  
La mare es de las honradas...  
y... aneusen del meu devant  
ó jo vos trauré al instant  
ab un joch de clatelladas.

FORNÉ Alto jo soch el *Forné*  
que 't vols casá ab ma filleta  
primé será una *monjeta*  
ans que no te la daré.

JANOT No em feu riure D. Panarra  
venintme així á provocá  
si no me la voleu da  
la pendre ab tota la barra.

FORNÉ ¡Péndrela! .. la tancaré  
entre las monjas descalsas.

JANOT Com que sempre tinch claus falsas  
juro que jo os la pendré.

FORNÉ Aném Gallego.

D. GALLEGO (*A Janot*) Ans no em mori  
tu em matarás, tu fill meu  
mentre estant pregaré á Deu  
que no 't fiqui al *Purgatori*.

JANOT Per mi no passeu afanys  
*adiós* pare hasta mes veurer,  
perque si Deu me vol creurer  
tindrà home per molts anys.

S' en van fondo Forné y D. Gallego  
Per fi havém sortit del pas  
y no em causa cap agravi,

aixó son cuentos del avi  
dels que yo may hi fet cas  
Lluis entesos....

LLUIS Molt be:

JANOT Bebeu tots, tot yo ho abono  
vaig a veure si ensarrono  
a la filla del Forné

(Del Fondo entra un Agutzil y al moment que Janot el veu, fuig pel fondo)

## ESCENA IX

AGUTZIL Alto tots.

SINQUILLAS En Janot guilla.

GARBAT ¡Que passa! ¿y aixó perque?

AGUTZIL Perque en Janot al Forné  
vol pendreli la pubilla.

GARBAT Ja ha guillat.

AGUTZIL Vaya una pua.  
vosté queda pres també (*A Lluis*)

LLUIS Y ell lliure?

AGUTZIL Ja el trovaré

GARBAT Desfeuli el nus de la cua.

AGUTZIL Es un vil un idiota.

LLUIS Prou que li veig l' intenció  
mentres seré á la presó  
ell me pendrá la xicota.

AGUTZIL Aném donchs.

LLUIS Será de valde  
lo volguerme apresoná,  
prompte em deixarán aná  
que soch parent del arcalde.

Tots surten pel fondo seguint á Lluis y l' Agutzil y queda Garbat sol.

## ESCENA X

GARBAT Gracias á Deu que estich sol

vaya unas menas de *rinyas*  
ay! si arriban a fe pinyas  
me causan un desconsol:  
En Lluís a la presó,  
aniré a dirho á l' Agneta  
que com ho sabrá ay! pobreta  
potsé es tiri p' el balcó.

Del fondo Janot tot tapat ab un tapabocas.

## ESCENA XI

JANOT Garbat, Garbat.

GARBAT Voy! que vols.  
t' hi conegut tot seguit,  
noy aquí pasa un bullit  
que sembla un joch de pinyols

JANOT Vols ferme un favor.... te aquets

li dona dinés

sols digam hont es l' Agneta.

GARBAT Es á dalt que está distreta  
remendán uns calсотets.

JANOT Hi voldria enrahoná,

GARBAT De cap modo no pot se.

JANOT Te home (*dantli dinés*) doblo el calé.

GARBAT Ves, ves.

JANOT L' haig de conquistá.  
aquesta es digna que es noti  
será la mes gran empresa,  
mentres li prenh la promesa  
ell s' arrencará el bigoti  
sent tancat á la presó,  
y yo ab las ausencias sevas  
aquí faré de las mevas  
y endevan la professó.  
Garbat.

GARBAT Que.

JANOT Te mes calé (*dantli*)  
per fe doble la conquista

deixem tení una entrevista  
ab la filla del Forné.

GARBAT Aquí á casa?

JANOT

Aquí vindrá

que 's amiga de l' Agneta  
y així fentloshi la *leta*  
las dugas vull enredá.

Se treu un senatxo y una carta

Aquesta carta li donas  
que es feta d' un capellá  
dels que saban ben tractá  
sagristans y majordonas.  
La poso dins lo senatxo (*li posa*)  
y fentli aquest regalet,  
encar que sigui un pobret  
creurá que soch un ricatxo.

(Dona el senatxo (sistellet) á Garbat y s' en va esquerra)

GARBAT Quin enredo será aquet  
la carta ella hi trovará...  
si vindrá ó sino vindrá  
la cuestió és fé el paquet.

Del fondo Inés

## ESCENA XII

INÉS Bon día.

GARBAT Bon día Inés.

INÉS Xitón, si el pare ho sentía  
segú que m' escanyaría  
perque d' aixó no en sap res.  
¿Ahont es l' Agneta?

GARBAT No ho sé,  
m' han dut per tu un regalet  
un senatxo.

INÉS Boniquet;

Al moment que Inés l' obra cau una carta  
veig que ha caigut no se que,  
una carta, un paperet,  
ay! no, no la dech obrí

GARBAT Obrala segú que aquí  
t' ofereix el regalet.

INÉS Ay! no goso:

GARBAT Tiba dona  
no es pas cap mal, ay yo 't fum.  
si vols t' aguantaré el llum

INÉS Ay no, no la claró es bona.

Descloa la carta

(*Llegint*) «Llum de quinqué de petroli  
accepta d' aquest *panoli*  
cuatre ratllas de *mistó*,  
si tu no las aceptabas  
com qui ho ven á pes de fabas  
em tiraré p' el balcó»  
(*sentse llegir*) Ay pobret!!

GARBAT Segueix, segueix.

INÉS (*Llegint*) «Per tu perdo tot lo greix  
com si fos á la graella,  
jo per tu seré capàs  
de quedá ab un pam de nas  
y de arrencarme una orella.  
(*sentse llegir*) no vull seguí.

GARBAT Continua  
que el sentirho el cor se 'm nua  
fins hont l' aimas?

INÉS Hasta el cel  
(*llegint*) «Y fins per tu em tiraría  
del pla de la Boquería  
á dalt de la torre Eiffel:  
Per tu yo seré un *pavana*  
faré el que et dongui la gana  
de pallaso... de ninot  
(*sentse llegir*) no puch mes.

GARBAT Segueix bojota.

INÉS Avants que donarme pota  
primé matat... Ay! Janot (*sentse llegir*)  
Ay! Ay! hi he acabat la tasca  
sembla que em vingui una basca  
tinch els nervis conmoguts  
tinch cinglot febre y coragre:

GARBAT Ja et reinullaré ab vinagre  
calla espera tres minuts:

INÉS Vull aná á casa al moment.

GARBAT No veus que fa molt de vent  
y potsé et costiparías,  
en Janot are vindrá.

INÉS No no, no em puch esperá  
que el pare m' atraparía:

De l' esquerra Janot. Garbat s' en va dreta

### ESCENA XIII

JANOT Vols anarten bella Inés  
oh no, no puch consentirho  
primé pots pegarte un tiro,  
y un cop morta en á mi tres.  
Calmat donchs videta meva  
y assentat al meu costat  
que no siguenti el Garbat  
t' ho diré tot, tot sens treva.  
No es vritat angel d' amor  
que dintre aquesta bodega  
l' olor del ranci enfalega  
per sa arcma y son sabor.  
Y l' aigua que hi ha á la xeta  
de Dos-Rius com se suposa  
despedeix perfums de rosa  
de mil flors y violeta,  
tan clara rosada y neta  
ab que hi gosa el bebedor  
després de beure el licor  
que se li posa sens treva,  
¿No es vritat rateta meva  
que aixó tot respira amor?.

---

Al mirarte hermosa aquí  
fent tanta olor de brugada,  
preciosa coca ensucrada

pot de mel de romaní,  
floreta de llesamí,  
formigueta del meu cor,  
veyente tanta blancor  
sembla que en ta cara hi neva.  
¿No es vritat titona meva  
que aquí tot respira amor?.

---

Qui pot contemplarte Inés  
la hechura de ta cotilla  
sembla que al teu cos hi brilla  
*una casa de Pagés.*  
Si la giras al revés  
y em deixes palparte el cor  
deu semblá com un motor  
que el pistó peta sens treva:  
¿No es vritat videta meva  
que aquí tot respira amor?

---

Qui et contempla el teu nasset  
las rosas de tas galtetas,  
tas brillantas miradetas..  
Ta boca de pinyonet,  
aquest coll blanch y finet,  
tas orelas un tresor,  
ton rostre ple de rubor  
mostrant la ignocencia teva:  
No es vritat mustela meva  
que tot, tot respira amor.

---

Oh si, que hermosa que ets tu  
ab tas faldillas planxadas,  
tas trenas tan ben posadas  
y per monyo el Gurugú,  
aprop teu creute segú  
que tan me palpita el cor  
com un desfrenat vapor  
ó u :a ciutat que 's subleva.  
¿No es vritat polleta meva



que aixó tot respira amor.?

Inés bella digas si  
que en que vagis empolvada,  
ton posat de recatada  
tot, tot me fas eterní  
no em sabría greu morí  
si tu em donessis la mort  
en que em partíssis el cor  
per se una joguina teva  
Sols per adorá Inés meva  
l' esclavitut de t' amor.

INÉS     Ay! Janot m' has deixat muda  
ab ta explicació gallarda,  
tanta gramática parda,  
y tanta lletra menuda.  
Jo no estimant á ningú,  
vivint igual que una bleada  
després de ser tants anys freda  
foch d' amor m' has encés tu.  
Donchs cásat ab mi si vols  
á veure si farém colla,  
perque ja el cor me trontolla  
igual que una olla de cols.  
Per xó del teu cor imploro  
un poquet de compasió...  
aném á veure el Rectó  
y afartam y digam moro:

Se abraça ab Janot, de dins se sent soroll

JANOT    (*alsantse*) Sents, no sents quin soroll.

INES     Sí! (*espantada*).

JANOT    Será un contrabandista  
amagat y hasta la vista,  
vull deixar-lo com un poll.

. S' en va Inés esquerra á poch Lluís del fondo

## ESCENA XIV

Si es presenta algún *babau*



que no em trobi una eyna sola,  
(*but xaquejant*) el gavinet, la pistola,  
una pesseta y la clau:

Es tipo de compromís.

LLUIS (*Desde la porta*) Janot sigas ben trovat

JANOT Encar que vagis tapat  
ya et coneix ets en Lluís.

LLUIS No t' enganyas pas del tot  
mes vull parlarte ab franquesa  
t' has burlat de ma promesa  
y avuy tinch de fé un*va-y-tot*.

JANOT Mes considera gran plaga  
que t' hi guanyat mes que be.

LLUIS T' hi filat desde el carré  
y s' ha d' arreglá ab la daga.

Del modo teu d' abusá  
yo may m' hi puch conveni,  
are ni 's pot casá ab mi  
ni tu ab ella et pots casá:

JANOT Perque t' hi jugabas ré.

LLUIS Perque pensar no podia  
ab la teva traidoría  
y...! apa surt al carré:

JANOT No potsé mecasom mí  
espera un poquet mes tart.

LLUIS Lo que tu... ets un cobart.

Se treuhen una daga cada hu y al moment de anarse à brallá: se  
sent lo soroll que fa el Forné que ve ab una estaca molt gro-  
ssa

JANOT Apa si vols presumí.  
sents (*detenintse*) sents quin soroll

LLUIS Cúitem.

JANOT Es el Forné... vol sa filla

LLUIS La tens aquí?

JANOT Si... donchs guilla  
després ya mos entendré m:

LLUIS No em fio de tu, traidó:

JANOT Amagat al cuarto aquet (*Dreta*)  
ting valor y garivet  
per darte satisfacció,

D' aquí si vols mirarás  
oberta tindrás la porta,  
si alguna cosa t' importa  
com tu vulguis tornarás.  
LLUIS Y vaig no val á badá  
es que... no men fio gaire  
JANOT Entra y no siguis xerraire  
perque tot s' arreglará:  
(Entra Lluís Dreta) (Del fondo Forné)

## ESCENA XV

FORNÉ Ahont es aquet trapassé?!  
JANOT Aquí als vostres peus Forné.  
FORNÉ Ets un gran poca-vergonya.  
JANOT Aixó sols pot dirho un vell  
que al pegarli quatre natas  
grinyoli com un gosset.  
FORNÉ Lo que tems que et pegui yo  
un cop d' estaca.  
JANOT Per Deu...!  
escolteu sogre futur  
yo estimo la vostre Inés,  
proposantme no fe el ximple  
tal com fins are hi he fet:  
Seré esclau de casa vostra  
pa coca y llonguets vendré,  
entraré sachs de farina  
llenya descarregaré,  
Y com lo vostre judici  
cregui que ho mereixi be  
yo seré son espós digne  
y ella em donará una dent.  
FORNÉ Queda ella esmoxinada  
de cap modo no pot se.  
«Toribio saca la lengua (*amenassant*)  
vull dí treu la meva Inés.  
ó pegante un cop d' estaca  
els ossos te trancaré:

JANOT Es que vos me voleu perdre.

FORNÉ Pitxó ella que ya ho es,  
vull la noya... vull la noya.

JANOT No me la negueu Forné:

(De la dreta Lluís)

## ESCENA ÚLTIMA

LLUÍS (*rient*) Noy quin papé fas de pau

JANOT (*alsantse*) Com! aixó ya em mortifica

FORNÉ Be y aquet que significa.

LLUÍS Mostrarvos que 's un babau;

Per Janot

FORNÉ Vos...

LLUÍS Yo un tonto á pesar meu  
perqué m' han prèns la xicota.

FORNÉ Ab vostre cara ya es nota:

LLUÍS Pro em venjaré viva Deu  
(*á Janot*) ad aixó prou fe la leta  
á veure si et farem pó,  
el forné d' aquí al cantó  
y el venjador de l' Agneta.

JANOT Basta! prou ya m' en heu dit  
y are yo m' ho prenc per punt  
no es legal se dos contra un  
aixó seria un bullit.

FORNÉ Mori.

LLUIS Mori....

JANOT Contra mi  
panarra empreneu mal vici  
com Deu vos cridi á judici  
vos ya respondreu per mí:

Se treu la pistola y tira un tiro á Forné que aquet cau mort d' una  
manera ridícula á gust del actor. Al mateix temps Lluís se treu  
la daga Janot també.

y tu pincho, *pau*, pavana,  
presumeix un poch aquí,  
que t' adverteixo que á mi  
may m' has fet ni set ni gana:

Després de pinchá Janot mata á Lluís també d' una manera artis-

tica (ridícola).

Cridán al cel, no han sentit  
los meus crits... Deuhen ser sorts  
are que ya els ting tots morts...  
noy (*al que baixa el teló*) teló aball.  
(*al públich*) bona nit.

**PROU**



